

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืชพื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดชัยสิทธิาราม ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการของท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 3 ผลการประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตร

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการของท้องถิ่น

การวิเคราะห์ความต้องการของท้องถิ่น ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยวิธีการสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus group interview) โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 47 คน ได้แก่ ผู้นำชุมชนจำนวน 2 คน กรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดชัยสิทธิาราม จำนวน 5 คน ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 15 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 25 คน กำหนดข้อคำถามสองประเด็น ได้แก่ 1) ความต้องการให้มีการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืชพื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดชัยสิทธิาราม 2) บทบาทในการให้การสนับสนุนในการใช้หลักสูตรนี้ ผลการสนทนากลุ่มสรุปได้ดังต่อไปนี้

กรรมการสถานศึกษา ผู้นำชุมชน และผู้ปกครองนักเรียนทุกคน (ร้อยละ 100) ต้องการให้พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืชพื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง เพื่อใช้สอนนักเรียน ประชาชนทุกคน ยินดีจะให้การสนับสนุนด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับพืชพื้นบ้าน วัสดุอุปกรณ์ และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น นักเรียนทุกคน (ร้อยละ 100) มีความต้องการเรียนรู้ เรื่อง พืชพื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง

ขั้นตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการวิเคราะห์ความต้องการของท้องถิ่น มาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืชพื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง โดยมีส่วนประกอบของหลักสูตร หลังจากนั้นได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร

โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอนวิทยาศาสตร์ จำนวน 5 คน ประเมินหลักสูตร โดยวิธีการแบบปฏิกิริยา มีรายละเอียดผลการประเมินคุณภาพหลักสูตร สรุปได้ดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการประเมินหลักสูตรท้องถิ่น วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืชพื้นบ้านตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง ด้วยวิธีการประเมินแบบปฏิกิริยา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	\bar{X}	คุณภาพ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
หลักสูตรท้องถิ่นวิชา วิทยาศาสตร์เรื่องพืช พื้นบ้าน								
ข้อมูลโรงเรียน	13	12	13	14	13	65	13	สูง
พืชท้องถิ่น	12	13	13	13	13	64	12.80	สูง
การจำแนกพืช	13	14	13	14	13	67	13.40	สูง
พืชสมุนไพร	12	12	13	14	12	63	12.60	สูง
รวมทุกรายการ	50	51	52	55	51	259	12.95	สูง

จากตาราง 4 พบว่า ผลการประเมินหลักสูตรท้องถิ่น วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืชพื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง ที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพสูง (ค่า P.M. ตั้งแต่ 11 - 18) คือ มีค่า P.M. เฉลี่ย 12.95

ขั้นตอนที่ 3 ผลการประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตร

ผู้วิจัยนำหลักสูตรท้องถิ่นวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืชพื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง ไปทดลองใช้ในสภาพการณ์จริงกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 25 คน ซึ่งเป็นนักเรียนของ โรงเรียนวัดชัยสิทธิาราม ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอ่างทอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทดลองสอนเองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา

2550 ก่อนทดลองสอน ได้ใช้เวลาในการทดสอบก่อนเรียน 1 คาบ และหลังเรียน 1 คาบและใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 18 คาบ ซึ่งผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ดังต่อไปนี้

1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้และฝึกปฏิบัติจริง

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละคาบ ส่วนใหญ่จะจัดให้เรียนเป็นกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้น จะเป็นการเรียนภาคทฤษฎีก่อนแล้วจึงให้เรียนภาคปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงและหลังจากเรียนจบบทแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากใบงานเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ซึ่งในการนำหลักสูตรไปใช้ในแต่ละเนื้อหา นั้น จะมีรายละเอียดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจนในแผนการจัดการเรียนรู้

จากการนำหลักสูตรท้องถิ่น วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืชพื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 25 คน พบว่านักเรียนที่ได้เรียนรู้ เรื่อง พืชพื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง จากการลงปฏิบัติภาคสนาม และการทำโครงงานพืชสมุนไพร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ รับผิดชอบในแต่ละหมู่บ้าน ทำให้ทราบว่า พืชพื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง ที่พบในแต่ละหมู่บ้านนั้น มีมากมายหลายชนิด ดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการสำรวจพืชพื้นบ้านในท้องถิ่นหมู่ที่ 1 - 6 ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จำแนกได้ดังต่อไปนี้

พืชที่สำรวจพบ	พื้นที่ตำบลชัยฤทธิ์						หมายเหตุ
	หมู่ 1	หมู่ 2	หมู่ 3	หมู่ 4	หมู่ 5	หมู่ 6	
จำแนกตามพืชยืนต้น ได้แก่							
มะขามเทศ มะกูด มะเฟือง ขอ	/	/	/	/	/	/	
จีเห่ล็ก พญาสัตตบรรณ ถิ่นทมขาว	/	/	/	/	/	/	
พุทรา น้อยหน้า ถิ่นทมแดง	/	/	/	/	/	/	
มะขามป้อม มะนาว สะเดา	/	/	/	/	/	/	
ข่อย ชมพู สมอไทย ละมุดไทย	/	/	/	/	/	/	
ตะเลียบทอง	/	-	/	/	/	-	

ตาราง 5 (ต่อ)

พืชที่สำรวจพบ	พื้นที่ตำบลชัยฤทธิ						หมายเหตุ
	หมู่	หมู่	หมู่	หมู่	หมู่	หมู่	
	1	2	3	4	5	6	
มะเกลือ	/	/	-	/	-	/	
มะคำดีควาย	-	/	/	-	-	/	
สะตือ ยาง	-	-	-	-	/	-	
จำแนกตามพืชยืนต้น ได้แก่							
ไผ่น้ำ	/	/	/	/	-	/	
ตะขบไทย	/	/	/	-	/	/	
มะขาม	/	/	/	-	-	/	
มะเฟือง	/	-	/	/	-	/	
มะดัน	/	/	/	-	-	/	
หว่า	/	/	/	/	-	/	
มะกอก	/	-	-	-	-	/	
กระท่อม	/						
จำแนกตามพืชพุ่ม ได้แก่							
เข็ม กระถิน เตยหอม นางแย้ม บานบุรี พริก	/	/	/	/	/	/	
หยวก มะม่วง ยี่โถ มะยม	/	/	/	/	/	/	
รัก หนุ่มานประสานกาย ทับทิม ฝรั่ง มะละกอ	/	/	/	/	/	/	
ปรัง กระดังงา จำปี จำปา	/	/	/	/	/	/	
ผักหวานบ้าน พญาไร้ใบ มะพร้าว ใผ่แมงลัก	/	/	/	/	/	/	
ชำมะเลียงบ้าน โหระพา ชะอม	/	/	/	/	/	/	
แค พริกขี้หนู กระเพรา มะเขือขาว มะเขือพลวง	/	/	/	/	/	/	
มะแว้งเครือ	/	/	/	/	-	/	
ปลาไหลเผือก	/	/	/	/	-	/	
นมแมว	/	/	/	/	-	/	
ส้มโอ	/	/	/	-	/	/	
ทองหลาง	-	-	/	-	-	-	
ชุมเห็ดเทศ	/	/	/	/	-	/	
เหงือกปลาหมอ	/	/	-	/	/	/	
ทองพันชั่ง	/	-	/	-	/	/	
เสลดพังพอน	-	/	/	-	/	-	

ตาราง 5 (ต่อ)

พืชที่สำรวจพบ	พื้นที่ตำบลชัยฤทธิ						หมายเหตุ
	หมู่	หมู่	หมู่	หมู่	หมู่	หมู่	
	1	2	3	4	5	6	
จำแนกตามพืชล้มลุก							
ดาวกระจาย ถั่วลิสง ถั่วเหลือง ข้าวทานตะวัน	/	/	/	/	/	/	
บานไม่รู้โรย พลับพลึง มัน	/	/	/	/	/	/	
ผักชี สาวน้อยปะแป้ง กล้าย ขมิ้น ข่า ขมิ้นชัน	/	/	/	/	/	/	
คำฝอย คำเสด ตะไคร้ เตยหอม ตำลึง ถั่วพู	/	/	/	/	/	/	
เทียนบ้าน บัวบก จิง	/	/	/	/	/	/	
ฟักทอง ใพล ย่านาง ว่านหางจระเข้ สับปะรด	/	/	/	/	/	/	
หญ้าคา ถั่วเขียว มันเทศ	/	/	/	/	/	/	
หญ้าหนวดแมว ข้าวโพด อัญชัน ผีอกกระชาย	/	/	/	/	/	/	
ไมยราบ มันเทศ หมามุ่ย ผักบุ้ง	/	/	/	/	/	/	
น้ำนมราชสีห์ ผักเสี้ยนผี ว่านกาบหอย หญ้าเหี่ยว	/	/	/	/	/	/	
หมู ผักปอด กระเทียม	/	/	/	/	/	/	
สลิดหรือขจร	/	/	/	/	/	/	
อ้อยแดง	/	/	/	-	-	/	
บอน	-	/	/	/	-	/	
แดงโม	/	/	/	/	-	-	
พลู	/	-	-	-	-	-	
โสน	/	-	-	-	-	-	
สาบเสือ	/	-	/	-	-	/	
ชะพลู	/	/	/	/	-	/	
เงาะป่า	/	/	/	-	/	/	
กระชายดำ	/	/	/	-	/	/	
ต้นไต้ใบ	/	/	/	/	/	/	
บอระเพ็ด	/	/	-	/	-	/	
ว่านชักมดลูก	-	/	/	/	/	/	
บัวสาย	/	-	/	-	/	/	
ฟ้าทะลายโจร	/	-	/	-	-	/	
ผักกระเฉด	/	/	/	/	/	/	

จากตาราง 5 พบว่า พืชที่ได้จากการสำรวจพืชพื้นบ้านในท้องถิ่น ส่วนใหญ่ที่พบจะมีเหมือนกันทุกหมู่ แต่มีพืชบางชนิดที่พบในหมู่บ้านหนึ่ง แต่ไม่พบในอีกหมู่บ้านหนึ่ง ผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียด ดังนี้

พืชที่ได้จากการสำรวจพืชพื้นบ้านในท้องถิ่นนำมาจำแนกตามพืชยืนต้นที่ไม่พบ คือ

หมู่ 1 ได้แก่ มะคำดีควาย สะตือ ยาง

หมู่ 2 ได้แก่ มะคำดีควาย สะตือ ยาง ไข่เน่า มะดัน มะกอก กระท้อน

หมู่ 3 ได้แก่ มะเกลือ สะตือ ยาง ไข่เน่า กระท้อน

หมู่ 4 ได้แก่ มะคำดีควาย สะตือ ยาง มะขาม มะเฟือง หว่า มะกอก กระท้อน

หมู่ 5 ได้แก่ มะเกลือ มะคำดีควาย ไข่เน่า ตะขบไทย มะเฟือง มะดัน หว่า มะกอก

กระท้อน

หมู่ 6 ได้แก่ ตะเคียนทอง สะตือ ยาง ไข่เน่า

สรุปพืชที่ได้จากการสำรวจพืชพื้นบ้านในท้องถิ่นนำมาจำแนกตามพืชยืนต้นที่พบในหมู่

5 เพียงหมู่เดียว คือ สะตือ ยาง

พืชที่ได้จากการสำรวจพืชพื้นบ้านในท้องถิ่นนำมาจำแนกตามพืชพุ่มที่ไม่พบ คือ

หมู่ 1 ได้แก่ ทองกลาง เสลดพังพอน

หมู่ 2 ได้แก่ ทองกลาง ทองพันชั่ง

หมู่ 3 ได้แก่ ทองกลาง เหงือกปลาหมอ

หมู่ 4 ได้แก่ ส้มโอ ทองพันชั่ง เสลดพังพอน

หมู่ 5 ได้แก่ ทองกลาง มะแว้งเครือ ปลาไหลเผือก นมแมว ชุมเห็ดเทศ

หมู่ 6 ได้แก่ ทองกลาง เสลดพังพอน

สรุปพืชที่ได้จากการสำรวจพืชพื้นบ้านในท้องถิ่นนำมาจำแนกตามพืชพุ่มที่พบในหมู่ 3

เพียงหมู่เดียว คือ ทองกลาง

พืชที่ได้จากการสำรวจพืชพื้นบ้านในท้องถิ่นนำมาจำแนกตามพืชล้มลุกที่ไม่พบ คือ

หมู่ 1 ได้แก่ ว่านชักมดลูก บอน

หมู่ 2 ได้แก่ โสน สาบเสือ บัวสาย ฟ้าทะลายโจร พลู

หมู่ 3 ได้แก่ อ้อยแดง สาบเสือ บอระเพ็ด พลู โสน

หมู่ 4 ได้แก่ สาบเสือ เงาะป่า กระชายดำ บัวสาย ฟ้าทะลายโจร โสน พลู

หมู่ 5 ได้แก่ บอน แดงโม พลู สาบเสือ ชะพลู บอระเพ็ด ฟ้าทะลายโจร

หมู่ 6 ได้แก่ แดงโม พลู โสน

สรุปพืชที่ได้จากการสำรวจ จากพืชพื้นบ้านในท้องถิ่นนำมาจำแนกตามพืชล้มลุก ที่พบในหมู่ 1 เพียงหมู่เดียว คือ โสน

หลังจากนักเรียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ครบถ้วนตามหลักสูตรแล้ว ผู้วิจัยจึงทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักสูตรท้องถิ่น แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 คาบ จากนั้นนำคะแนนก่อนและหลังเรียนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยโดยใช้สถิติ $t - test$ ผลการวิเคราะห์คะแนนก่อนและหลังเรียนดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่น วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืชพื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	SD	t	df	Sig
ก่อนการใช้หลักสูตร	30	14.96	1.95	23.24	24	0.00
หลังการใช้หลักสูตร	30	23.96	0.79			

จากตาราง 6 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่น วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืชพื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ผลคะแนนรวม นำคะแนนจากการประเมินทักษะการปฏิบัติกับการประเมินคุณลักษณะความกระตือรือร้นในการเรียน ระหว่างเรียน และคะแนนภาคทฤษฎีหลังเรียนจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ตามอัตราส่วน 40 : 30 : 30 มารวมกัน แล้วหาเฉลี่ยร้อยละ ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการรวมคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักสูตรท้องถิ่นวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืช
พื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอลำดวน จังหวัดอ่างทอง

จำนวน นักเรียน (n)	คะแนนรวมของคะแนนทุกคน			รวมคะแนน นักเรียนทุกคน (2500)	เฉลี่ยร้อยละ
	ทักษะ ^๑ (40)	คุณลักษณะ ^๑ (30)	ผลสัมฤทธิ์ (30)		
25	879	623	559	2101	84.04

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรท้องถิ่นวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืช
พื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอลำดวน จังหวัดอ่างทองจำนวน 25 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เฉลี่ยร้อยละ 84.04 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 80 ถือว่าผลการเรียนอยู่ในระดับดีมาก

ผลการหาค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนเจตคติต่อการเรียนหลักสูตรท้องถิ่นวิชาวิทยาศาสตร์
เรื่อง พืชพื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอลำดวน จังหวัดอ่างทอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการหาค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนเจตคติต่อการเรียนหลักสูตรท้องถิ่นวิชาวิทยาศาสตร์
เรื่องพืชพื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอลำดวน จังหวัดอ่างทองของนักเรียน จำนวน 25 คน

จำนวน นักเรียน (n)	คะแนนเต็มรวมของ เจตคติ (50x25 = 1250)	รวมคะแนน เจตคติของ นักเรียนทุกคน	เฉลี่ยร้อยละ

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรท้องถิ่นวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืช
พื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอลำดวน จังหวัดอ่างทอง จำนวน 25 คน มีคะแนนเจตคติเฉลี่ยร้อยละ
88.48 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 80

สรุปผลการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. หลักสูตรท้องถิ่นวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืชพื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดชัยสิทธิาราม เป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพสูง โดยใช้เทคนิควิธีการแบบปยุตตพิสัย พบว่า มีค่า P.M. เฉลี่ยเท่ากับ 12.95

2. ผลการทดลองใช้หลักสูตร เพื่อหาประสิทธิภาพ พบว่า

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนหลักสูตรท้องถิ่น สูงกว่าก่อนเรียน

2.2 นักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรท้องถิ่นวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืชพื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง มีคะแนนรวมเฉลี่ยร้อยละ 84.04 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80 ถือว่าหลักสูตรมีประสิทธิภาพ

2.3 นักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรท้องถิ่นวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืชพื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง มีคะแนนเจตคติต่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรท้องถิ่น เฉลี่ยร้อยละ 88.48 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80